Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

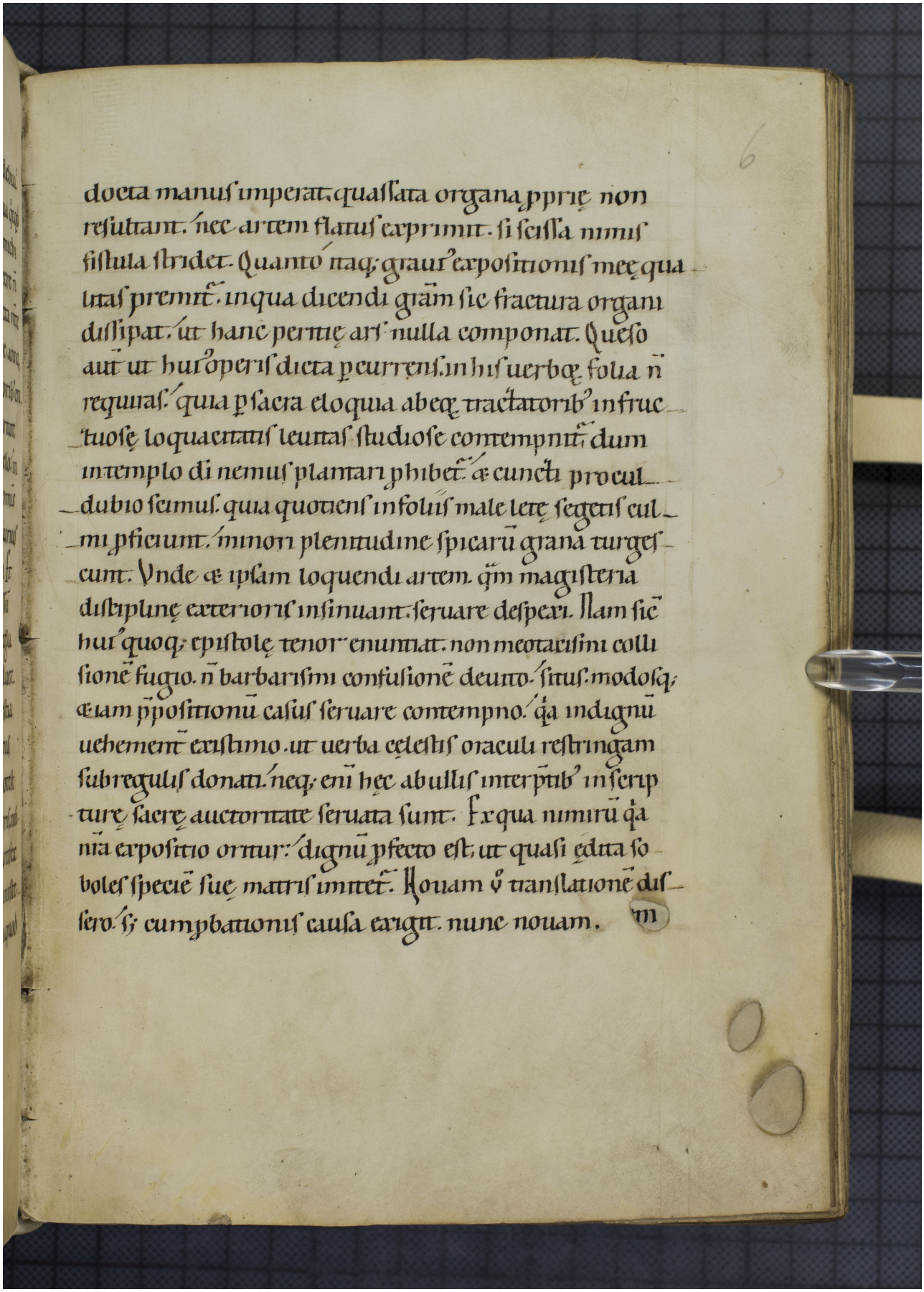

6

docta manus imperat. quassata organa ppriẹ non
resultant. nec artem flatus exprimit. si scissa nimis
fistula stridet. Quanto itaq; graui expositionis meę qua
litas premit. in qua dicendi grām sic fractura organi
dissipat. ut hanc perritę ars nulla componat. Queso
autē ut hui operis dicta pcurrens. in his uerbōę folia n̄
requiras. quia psacra eloquia abeq; tractatoribus infruc
tuosę loquacitatis leuitas studiose contempnit. dum
in templo di nemus plantari phibet. et cuncti procul
dubio scimus. quia quotiens in foliis male letę segetis cul
mi pficiunt. minori plenitudine spicarū grana turges
cunt. Vnde et ipsam loquendi artem. q̄m magisteria
distiplinę exterioris insinuant. seruare despexi. Nam sic
hui quoq; epistolę tenor enuntiat. non meotacismi colli
sionē fugio. n̄ barbarismi confusionē deuito. situs. modosq;
etiam p̄positionū casus seruare contempno. q̄a indignū
uehementē existimo. ut uerba cęlestis oraculi restringam
subregulis donati. neq; enī hęc abullis interp̄tib̄ inscrip
turę sacrę auctoritate seruata sunt. Ex qua nimirū q̄a
nīa expositio ortur. dignū pfecto est. ut quasi ēdita so
boles speciē suę matris imitet. Nouam ō translationē dis
sero. si cumpbationis causa exigit. nunc nouam.

m